

[Drachmann.]

lem Hr. Jensen-Broby skulde tie lidt stille med disse Emner. Det ærede Medlem mente, at hvis vi i Tide havde anlagt det Syn, var vi ikke kommet saa langt ud i denne Lovgivning. Jeg vil gerne minde det ærede Medlem om, at det var hans Parti, der var med til at opfinde og indstifte Valutaloven. Vi har saa sandt aldrig anvist de Veje. De af os i god Tid anviste Veje var de overalt prøvede Toldsystemer, men dengang blev vi slaadet ned, brutalt, kan jeg sige, af det ærede Medlem og hans Parti. Jeg vil vende Venligheden om. Vi maa alle sikkert ønske, at vi i god Tid var gaaet ind paa de af os anviste Veje, saa havde vi undgaaet at komme ind paa den Vej, det ærede Medlem har Medansvaret for; men ganske vist et Ansvar, som han og hans Parti altid render fra, naar der nu er Tale om det.

Jeg forstod den højtærede Handelsminister saaledes, at han ikke var bange for at give Oplysninger, ikke blot om Vølund-Sagen, men selvfølgelig om alt, hvad der omhandles i denne Lov, og jeg takker for det Tilsagn fra Ministerens Side, jeg havde heller ikke ventet andet; jeg mener, at det Udvalg, der behandler disse Ting, har en naturlig Ret til at faa alle Papirer lagt paa Bordet, saa at man ved, hvad det egentlig er, der foregaar.

Endnu en Gang udtrykker jeg min store Højagtelse for Finansudvalget. Jeg har ikke faaet Svar fra det højtærede — ja, det er jo kun det ærede, men det burde være det højtærede — Medlem Hr. Rager, om han modtager den Idé om en særlig Uniform for disse Herrer; de skalter og valter med Midlerne, men vi andre og dermed Offentligheden vil ogsaa gerne have lidt at vide derom.

Rager: Jeg maa egentlig bede om Undskyldning, fordi jeg tager Ordet paa dette Tidspunkt af Debatten, for selv uden det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Medvirken i Dag er vi naaet dertil, at de to større Oppositionspartier synes at være kommet i det almindelige Ordgemaeng, som plejer at afslutte vore Debatter om, hvorvidt man skal stemme eller ikke stemme. Jeg forstod da ogsaa, at der nu var en Tolddebat i Gang mellem det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby og det ærede Medlem Hr. Drachmann.

Der er imidlertid rettet et Par Bemærkninger til mig, som jeg gerne vil have Lov til at svare paa. Jeg har ikke talt med Formanden for Finansudvalget angaaende Uniformsspørgsmaalet, men jeg tror særlig

talt ikke, at vi behøver Uniformer, vi mener at være tilstrækkelig kendt i Forvejen, saa det er absolut ikke nødvendigt; jeg troede ogsaa, det ærede Medlem Hr. Drachmann var her saa tit, at han kendte os.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, der før talte i disse Billeder om Lakajtjeneste og saadan noget, at jeg forbløffedes ved Tanken om, at det i Aar virkelig er 150 Aar siden, Stavnsbaandet blev hævet. Tænk, at det gennem Generationer ligger Folk ude paa Landet saadan i Blodet, at naar man siger Tak for noget, er det en Lakajs Tjeneste. Det kan være, at det er saadan ude paa Landet, hvor man endnu tænker i hele det Milieu med Erik Lakaj og Den pantsatte Bondedreng og alt det dér. Jeg har forstaaet, at der senere er vokset en anden Slægt op ude paa Landet, som ser anderledes paa det, men der er altsaa endnu visse Kredse af Bønder, som synes at leve i disse overleverede Betragtninger. For os andre er det fribaarne Mænds Høflighed over for hinanden at takke, og jeg har aldrig forstaaet det saaledes, at f. Eks. Ministeren øvede Lakajtjeneste, naar han takkede Ordførere, og heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Drachmann for øvede Lakajtjeneste, da han takkede Ministeren for, at Vølund-Sagen vilde blive fremdraget igen. Jeg synes, det ærede Medlem skulde komme bort fra disse gammeldags Billeder, der ikke passer paa Tiden, hvor vi taler om Kredit til moderne Eksport.

Maa jeg efter disse Ord takke den højtærede Minister for det Svar, jeg fik paa min Henvendelse angaaende Haandværkerlaanene, det var det reelle, jeg havde at bemærke, efter at ærede Medlemmer har givet mig Anledning til disse mange formelle Bemærkninger.

Valdemar Thomsen: Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige, at Ministeren vil da vel ikke for Alvor paastaa, at Landbrugets Forbrug af Valuta staar i noget som helst Forhold til Industriens. Jeg tror, det var klogt af Ministeren, at han ikke ønskede at komme nærmere ind paa dette Problem. Billedet for Industrien er lyst, erklærer Ministeren med megen Tilfredshed. Ja, det fortæller sandelig de Udbytteresultater tilstrækkeligt om, som vi næsten hver eneste Aften hører om i Radioen. Paa det Punkt skal vi ikke blive uenige; men hvordan vilde det have set ud, hvis ikke Landbruget hjemførte de store Mængder af fremmed Valuta, og navnlig, hvorledes vilde det have set ud, hvis man ikke kunde